

סגן שרון אהרון

2011834

בן יהודית ו יוסף

נולד ב- בכ"ו בתמוז תש"ח 2.8.1948

התגייס לצה"ל בנובמבר 1966

שרת בפלס"ר 95

נפלו ב- ג' חשוון תשכ"ח 25.10.1968

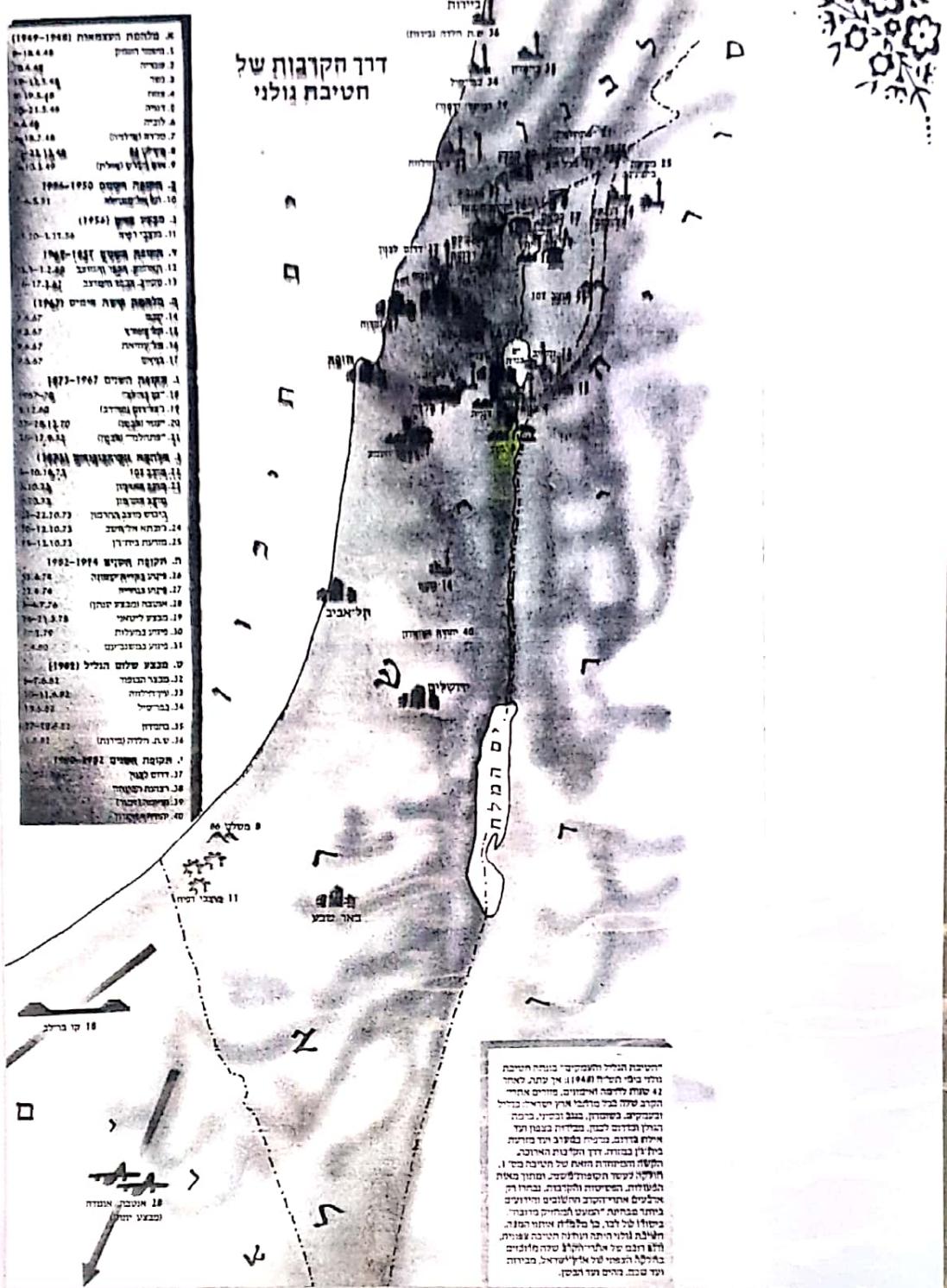
בפעילות מבצעית.

שמעון אחרון (יזון)

ש ייסף וויהדי, על בים כי בתומו תש"ח (2.8.1948) בקרית טבען. כאשר עמדו ההורים
לקוטעת גנת למד בגלויים הפטוי שט ולאחר סיום לימורי שם למד בגלויים והלינו שבסקם.
סヒווע בין תלמידי ליחס ההסדי, לשנים והראשונות ליטמיין, טעה רוני עם תלמידים הטענים
ט. מחד גיסא וויהה ט שוכנות ענירית שטטומה עם איש הסער והרצעות הוא אוחב להשתכח
לעזק ולטוח אג' בס גנות מיטרים טוועם, לקוזא דרבה ולהענין בחיטול. עד סヒווע בכיתה
ו הצל רותי לגנות זגמי טטסיטים, לשאצוו עמוס (שנעל ארבע שנים לפניו מלחת ששת הימים)
עוור על זיו. רוני אוחב גם לטיל בטליל, הארץ וצלם מיטראות הטענו ולפחה את עילמיין. הוא
בנשלח לקודס דישת הארץ בשזה נבר מסע בית ספרו. בעוזו ולמצד העשין באתניות
בענודה מעוף הטלהין, חביי מלדות מספר כי זהה מטאנה לשקע עמו גרכנת חשמלית ולאשר
זהה מטאנה מס' זה נמס ליהו עט וויהות אלו הי ריעוות על מעוות עולם של אמריקה
ווסיטה, ישראל וירג'ן ומל השקפותיו ומחטנותיו היו מאוחות, וזה נער ער וסקון, גלוי ארייט
לטומ תעפה, אם אסתטיית אישית או תברית, אוחב מוטיקה וויהיה בה. מתחילה התגעגע
להצעה טינק על איזה מל', לטיטירונטו למוטיקה נתכלו. אליו טפע טלא רעה לנען – ולחיטיב
לען מעס אתיו, אשר היה עורך בעניין. מכל' רב געומס וטחונן מאוד היה אחרון ומה שליכ
למיוחד גנטווע הייה הרטיסה המטמות והחופש אורי מה טעד לא נמצא וחוסר ההשלמה עם
האמת של הוולט, הווא רעה לנחון לטיק וטלעם כל זטער געעטן. נובמבר 1966 עיס ליטאל.
רוני, אתיו, היה ססוד לטילו חוטט למילויו, הווא פטיז חלט על טיס. אולם רק עמוס איזו היה
טיס ואחרון זמה את התחסה להיות טיס. הוא הילך לחול קרבן, ורעה במבעעים קרליים,
ולאשר ניסו להשפיע עליו שלא יעשה כן ווילו לו את איזו שנעל הי זונרים לריק. הוא
אטסום לא שאף לקריירה צבאית ורעה לעשות רק מה טעריך לעשות נסיגת השידות; הוא
אטסום יצא לקורס קעיצים וטיס איזו בחשויות טרומת – ואט אל טירוח עט – עד שנפצע
מרסיס של פט בעילות סכעית כיחות הסיר לחיל פועל ולוחם – ומירך ללית הולמים גפורייה
סת טפערין; זה היה ליום ג' נבר חטון תשכ"ט (25.10.1968) נטרת עמק הירדן מל' אשדות
יעקב חונא למגוות עולמים בבית העלמין בגנט. לפקד וויהה לתג' למשפטו בסכטן מעוזים
בן חזאר: רוני נפל בשעת פועלו סכעית שייחוי סעל'ה מל' וויל' לנעמה, על לתפי
הענירות מל' לתפי חרטו ליהוה, וויל' משיטות טעין לא חומן וויל' להזחיב את הדינדר
עליזן. רוני נפל... בשטה אויב בנקעת הירדן לאמץ בין אמיצים, תוך וויהה לתג' פסקת למילוי
טיטימתו על אף מיטלים רכים, והוא עמדו נס' מנדז. והוא רוני להוביל את אנשיו טה' שאף
לפקד עליהם. רוני התגעיס ליחודה נובמבר 1966 והוא שירת טרצית עד שהגע לדרגת קצטט,
ויאח' חור לפקד על חטוי הותקים והענירים כאח'. הוא עטר מיטעים רלים גמיש שירוחן
ומנלים עמד בראש וקוף. יהוות הסיר עומדת ווים על קטרו וויגע חומלה ביט עופל.
בשלושים נפל' הוועאה קוטעת גנת חערת לוויו בשם יזוני שוזן.

מתוך יומן גבת, בתב יוסף שרון - חבר קיבוץ

יומן גכת

14.10.77

חלגה חגוריה גראם

לנאהת בינו רוני זיל
כפשלול פקגיל לשורת חבורות חיקוגים, חגולשים פלא אל עצם,
עדתי לאפ, אוד וסתה פגעה מרוחח חאקים.

אורורי קרניות אחריות של שטח בין ערבים, הארו גאלגסן אג גני
העט. מדרון עטוי זוק שרוי חוה נעל, קשיפולי למלחה עדרו חגורות כינוי
חרחים. מטהרות חבטו זרמי מים דקים על פני הדשאיהם.
יום קיץ חם, גם וחלף.

עיר ועתנות תקפני, וככל שחתרהקה אל אפלת חפרזקן חורוקים,
הלך ונברא בנדיזות, באכ חד קרסט נלכני.

הלגה נכח בשולי הרקע בטורה, קטרינו עגנים שטו על פני האופק.
אויר הערב חתפס בשפע חיק שבעט. גונו חירוק ריחן בערפל וזרד אל
טחת לרגלי, הלגה חכירה נעה על טhorת ירקותו. אטורי העצים כפרזס
דטו יותר לעטרות קדושה, חטוכות על שפע טרי הענפים הטעועפים.
אפהה כנזה ירצה בין שורות העצים למיטה נפוזת.

אומרים: אויר עז וצלול משמש כטבנה חספי של חנשתה
בחיפושה אחרי השגיא וחשפיר, והרי לנפותם על פני הארץ ברגל, הוא
טאורע נדר.

כלל ירח זה, בין השדות היוקים של העמק הפורה, בין הגנים והפרזטים
זלופי טל ווצץ, נאיירו הוּז וחליל, מרחות נשמות זכות ותחורות
הטראומות אהנה וחינה לנוזז המכוז נטבנה הלילה, להפג נתקעת מצערו,
טהורע וחיל ננדיזותו.

יוסף שרון

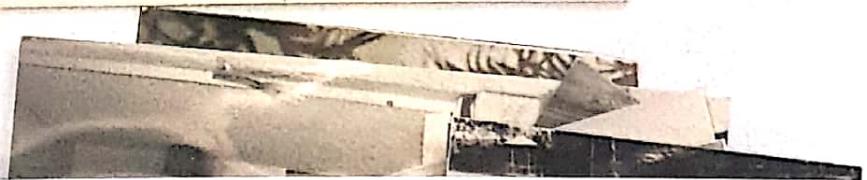
בחייהם ובמוות

פֶּתַח תְּהִלָּה אֶלְעָם אֶלְעָם וְאֶלְעָם

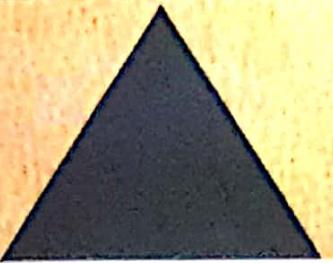
בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

1108 גו"

**"...רוני אהב לטויל בשבייל הארץ,
לצלם מראות הטבע ולפתח
בעצמו את צילומיו..."**

טקס סיום קורס קצינים

שרון אהרון זיל
1948 - 1968

רוני זיל

רוני חי כל השנים כילד, בצללו של עמוס שנפל. הוא היה ילד רגיל, שקט מאד ומקובל בחברה. בשנים ההן היו כל הילדים מכיתה ה' עד י"ב עובדים לאחר סיום הלימודים שתי שעות בענפי המשק השונים.

רוני עבד בדירה (ענף הצאן) יחד עם עוז בנים מabitato.

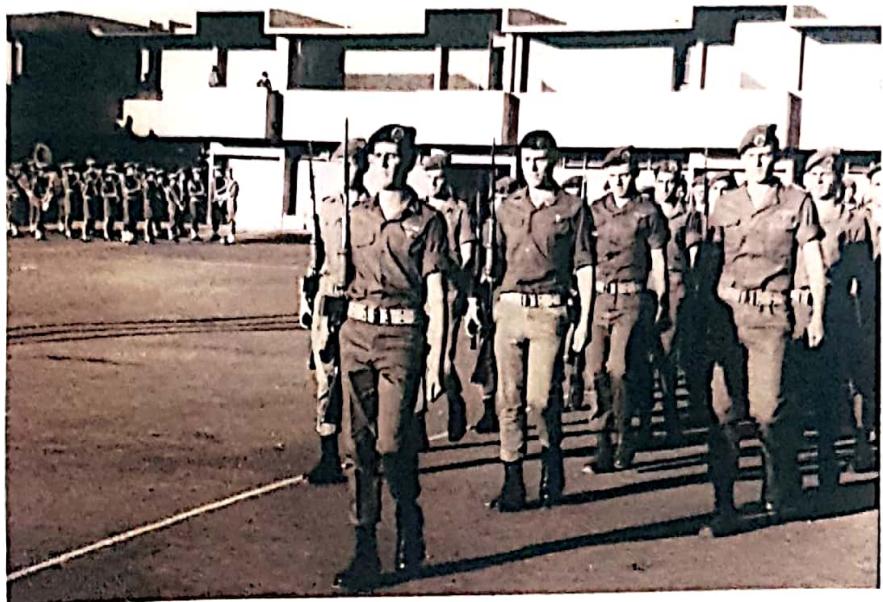
(ראי תמונה 31 בענף הצאן)
עבודות הילדים היו בדרך כלל חליבת הכבשים או

יציאה עם הכבשים למרעה. רוני היה עובד אחראי ומוסור ואהב את העבודה בדירה. כשהגיעו זמנו להתגייס לצבא רצה רוני להתגייס לסיירת גולני אך ההורים ובמיוחד אביו (סבא רבא יוסקה) לא הסכימו לחתום לו שהם מסכימים ובלי הסכמה של ההורים ששכלו כבר בן, זה"ל לא הסכימו לגייסו לתפקיד קרבו. כאן התעורר אה של סבא יוסקה הלא הוא צבי שרון מטבחון ושכנע את יוסקה שיחתום לרוני על ההסכמה שילך לשירות קרבו. רוני אכן הגיע לסיירת גולני אף השתתף במלחמות ששת

עם הסיירת בקרבות בצפון וכיבוש מוצבים סוריים. רוני הצעיר כי המלחמה הלה לקורס קציני חיל רגלים. רוני רצה לחזור בתור קצין היה עליו לסייע את הקורס הקצינים בחניך מצטיין של כל פלוגתי) רוני עשה זאת וסייע כחניך מצטיין. נסענו כל די שנערך בבסיס מצפה רמון. הייתה לנו המונ גאי שייער את שעומד לקרות.

ניתן לעיין בחוברת זיכרון נוספת
של שרון אהרון (רוני) זיל בארכון התקנים
החוומיים. אוגדן מס' 210

סיום קורס קצינים, רוני הולך בראש.

באותם הימים נערכה מלחמת ההתשה שבמסגרתה פעלת הסירות נגד עמדות מהבלים ועמדות ירדניות מעבר לגבול. רוני חזר לשירות ושימש בה מפקד צוות. באוקטובר 1968 פעלת הסירות נגד מוצב ירדני מעבר לגבול שנקרא "מוצב החROUT". רוני הוביל כוח מסתער בחיפוי כוח מרגמות שנשאר בצד הישראלי של הגבול. אחד מפגזי המרגמות נפל קרוב מאד לרוני ופצע אותו פצעה אנושה שמנעה נפטר לאחר זמן קצר.

הידיעה על נפילת רוני הגיע לבשתא אחר הצהרים והמוזכיר באותו זמן לא היה מסוגל לבשר על שקרה לסתתא יהודית, אימו של רוני. (אביו יוסקה היה באותו זמן בתאיילנד כמנהל בחברת "חריש" שבנה כבישים בתאיילנד). באותו יום עבדתי בגינה ליד הבית ופתאום הופיע המזוכר ואמר לי שהוא מביא בשורת איוב כי רוני נהרג, אמר והלך. החלטתי לא לספר מיד למורי, שהייתה בהריוון בחודש החמשי, ולשושי שהייתה אצלנו ולדוחות את הבשורה עד שנשכיב לישון את שי ועפרי. לאחר ההשכבה, בערב, סיפרתי למורי וושושי והחלטנו יחד לספר ליהודית רק לאחרת בבוקר כדי שתתברר עוד לילה אחד בשקט. למהרת מוקדם בבוקר הלכנו סבתא ואני לדירה של יהודית הערנו אותה משנתה וסיפרנו לה. כוכור, יוסקה היה בתאיילנד והיכינו עם ההלוויה עד שיחזור וכבר בשדה התעופה סיפרנו לו.